

Chambre des Représentants

Kamer der Volksvertegenwoordigers

18 DÉCEMBRE 1952.

18 DECEMBER 1952.

PROJET DE LOI

relatif à la pension de vieillesse.

WETSONTWERP

betreffende het ouderdomspensioen.

I. — AMENDEMENTS

PRÉSENTÉS PAR M. HUMBLET.

I. — AMENDEMENTEN

VOORGESTELD DOOR DE HEER HUMBLET.

Art. 50bis (nouveau).

Insérer un article 50bis libellé comme suit :

« Toute décision par laquelle le Comité de gestion de l'Office national des pensions de vieillesse rejette, en tout ou en partie, la demande formulée par un assuré, est motivée. »

Art. 50bis (nieuw).

Een artikel 50bis inlassen, dat luidt als volgt :

« Elke beslissing, waarbij het Beheerscomité van de Rijksdienst voor ouderdomspensioenen een door een verzekerde gedane aanvraag geheel of gedeeltelijk verwerpt, wordt met redenen omkleed. »

Art. 53bis (nouveau).

Insérer un article 53bis libellé comme suit :

« Le Comité de gestion de l'Office National des pensions de vieillesse prononce, par décision motivée, les sanctions prévues aux articles 52 et 53. »

Art. 53bis (nieuw).

Een artikel 53bis inlassen, dat luidt als volgt :

« Het Beheerscomité van de Rijksdienst voor Ouderdomspensioenen legt, bij met redenen omklede beslissing, de sancties op die bij de artikelen 52 et 53 worden bepaald. »

CHAPITRE VII.

Juridictions contentieuses.

Remplacer l'intitulé du Chapitre VII et le texte de l'article 54 par ce qui suit :

HOOFDSTUK VII.

Rechtscolleges voor betwiste zaken.

De titel van Hoofdstuk VII en de tekst van artikel 54 vervangen door wat volgt :

CHAPITRE VII.

Juridiction.

Art. 54.

« Les contestations qui ont pour objet, soit un droit résultant des chapitres I, II ou III de la présente loi, soit une

HOOFDSTUK VII.

Rechtspraak.

Art. 54.

« De geschillen, hetzij omtrent een recht voortvloeiend uit de hoofdstukken I, II en III van deze wet, hetzij om-

Voir :

240 (1951-1952) : Projet de loi.
320, 335, 364, 379, 385, 445, 464, 512 et 560 (1951-1952) : Amendements.

Zie :

240 (1951-1952) : Wetsontwerp.
320, 335, 364, 379, 385, 445, 464, 512 en 560 (1951-1952) : Amendementen.

G.

sanction prononcée par le Comité de gestion, sont de la compétence du juge de paix du domicile de l'assuré.

Le juge statue toujours en premier ressort.

D'autre part, les parties ont la faculté de faire juger ces contestations par les juridictions arbitrales instituées par le présent article.

Par dérogation à l'article 1004 du Code de procédure civile, l'Office national des pensions de vieillesse a la faculté de compromettre conformément à l'alinéa précédent.

L'arbitrage est exercé :

a) en première instance, par un arbitre, docteur en droit, nommé par le Roi;

b) en degré d'appel, par un Collège arbitral composé d'un président, docteur en droit, nommé par le Roi et de deux assesseurs, nommés aussi par le Roi, l'un sur une liste présentée par l'Office National des pensions de vieillesse, l'autre sur une liste présentée par les Organisations les plus représentatives des travailleurs.

Le Roi règle l'organisation et la procédure des juridictions arbitrales.

L'arrêté royal pris en exécution du présent article prévoit une procédure contradictoire, la publicité des audiences, l'obligation, pour les arbitres, de motiver leurs sentences.

Les sentences rendues en dernier ressort peuvent être déferées à la Cour de Cassation qui, en cas de cassation, renvoie l'affaire au Tribunal de 1re instance dans le ressort duquel siège le Collège arbitral dont la sentence a été annulée. »

JUSTIFICATION.

La pension de vieillesse est, par sa notion, le produit du salaire promérité par le travail. Elle s'attache aux droits de la personne et aux droits patrimoniaux de l'assuré. Aussi bien l'exposé des motifs que l'article 3 du projet lui reconnaissent le caractère d'un véritable droit civil.

Par contre, l'article 54 s'écarte de cette notion en instituant comme juges des contestations, des juridictions de caractère administratif, contrôlées par le Conseil d'Etat.

Pareil système se justifie lorsqu'il s'agit de prestations que la collectivité accorde à des catégories de citoyens défavorisés, dans un esprit de solidarité.

Mais aussitôt qu'il s'agit de droits civils acquis par le produit du travail, la protection judiciaire garantie par l'article 92 de la constitution s'impose comme le corollaire nécessaire de ces droits.

Ainsi élèvera-t-on au rang d'institution juridique positive le droit des travailleurs au produit de son travail et le statut de son indépendance personnelle.

Les amendements qui précèdent réalisent ce progrès en confiant le jugement des contestations au pouvoir judiciaire. La considération des aspects techniques et pratiques de la question recommande d'autre part, comme cela existe déjà en matière d'accidents du travail, d'allocations familiales et d'assurance maladie-invalidité, l'option d'une juridiction arbitrale à double degré, sous le contrôle de la Cour de Cassation.

Les articles 50bis et 53bis imposent au Comité de gestion de l'Office la motivation de ses décisions : ainsi sera assurée une instruction administrative préalable, utile au bon fonctionnement du contentieux.

trent een door het Beheerscomité opgelegde sanctie, vallen onder de bevoegdheid van de vrederechter van de woonplaats van de verzekerde.

De rechter doet steeds uitspraak in eerste aanleg.

Aan de andere kant mogen partijen deze geschillen onderwerpen aan de bij dit artikel ingestelde scheidsrechten.

In afwijking van artikel 1004 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, mag de Rijksdienst voor ouderdomspensioenen, overeenkomstig het vorig lid, een compromis aangaan.

De arbitrage wordt uitgeoefend :

a) in eerste aanleg door een scheidsrechter, doctor in de rechten, die door de Koning benoemd is;

b) in hoger beroep door een scheidsrechterlijk College, samengesteld uit een voorzitter, doctor in de rechten, die door de Koning benoemd is, en uit twee bijzitters, eveneens door de Koning benoemd, de ene op de voordracht van de Rijksdienst voor ouderdomspensioenen, de andere op de voordracht van de meest representatieve arbeidersorganisaties.

De Koning regelt de inrichting en de procedure van de scheidsgerichten.

Het Koninklijk besluit, ter uitvoering van dit artikel genomen, voorziet de rechtspleging op tegenspraak, de openbaarheid van de terechtzittingen, de verplichting, voor de scheidsrechters, om hun uitspraken te motiveren.

De in laatste aanleg gewezen uitspraken kunnen verwezen worden naar het Hof van verbreking dat, in geval van verbreking, de zaak verwijst naar de Rechtbank van eerste aanleg in het rechtsgebied waarvan het scheidsrechterlijk College zetelt, waarvan de uitspraak vernietigd werd. »

VERANTWOORDING.

Het ouderdomspensioen is uiteraard de vrucht van het door arbeid verdiende loon. Het houdt verband met de rechten van de persoon en met de eigendomsrechten van de verzekerde. Zowel in de memorie van toelichting als in artikel 3 van het wetsontwerp erkent men zijn karakter van werkelijk burgerlijk recht.

Daarentegen wordt in artikel 54 van bedoeld begrip afgeweken door de aanstelling als rechters voor de betwiste zaken van rechtscolleges met een administratief karakter, onder toezicht van de Raad van State.

Dergelijk stelsel ware verantwoord waar het prestaties geldt die door de gemeenschap aan categorieën benadeelde burgers, in een geest van samenhang, worden verstrekt.

Wanneer het echter burgerlijke rechten geldt, die verworven werden door de vrucht van de arbeid, is de bij artikel 92 gewaarborgde gerechtelijke bescherming geboden als een noodzakelijk gevolg van bedoelde rechten.

Op zulke wijze worden het recht van de arbeider op de vrucht van zijn werk en het statuut van zijn persoonlijke onafhankelijkheid verheven tot de rang van een positieve rechtsinstelling.

Bij hogerstaande amendementen wordt dergelijke vooruitgang verwezenlijkt door de geschillen toe te vertrouwen aan de rechterlijke macht. Om technisch-precieze redenen is het anderdeels geboden een scheidsrechterlijke rechtsmacht met dubbele instantie onder toezicht van het Hof van verbreking in te stellen zoals in zake arbeidsongevallen, gezinstoelagen en verzekering tegen ziekte en invaliditeit.

Naar luid van de artikelen 50bis en 53bis moet de Bestuursraad van de Dienst zijn beslissingen motiveren; aldus wordt een administratief vooronderzoek mogelijk, dat nuttig zal zijn voor de goede werking van de dienst voor betwiste zaken.

P. HUMBLET,
A. BERTRAND,
A. GILSON,
M. HERMAN,
Marg. DE RIEMAECKER-LEGOT.

II. — AMENDEMENTS

PRÉSENTES PAR M. DIEUDONNÉ.

Art. 15.

Supprimer cet article.

Art. 27.

Supprimer cet article.

Art. 40.

Compléter cet article par ce qui suit :

« Toutefois, sont immunisées les rentes, allocations, indemnités ou pensions accordées en application des dispositions des législations sur les pensions de réparation ou de dédommagement aux victimes militaires et civiles des guerres 1914-1918 et 1940-1945 et à leurs ayants droit. Sont également immunisées, les rentes, allocations, indemnités ou pensions accordées en application des législations sur la réparation des accidents du travail et des maladies professionnelles. »

JUSTIFICATION.

La victime militaire ou civile de guerre ou la victime d'un accident de travail ou d'une maladie professionnelle a subi un préjudice moral qui mérite réparation. Il n'est ni juste ni équitable de la frustrer du bénéfice de cette réparation en lui refusant en tout ou en partie, la pension de vieillesse ou de survie.

II. — AMENDEMENTEN

VOORGESTELD DOOR DE HEER DIEUDONNÉ.

Art. 15.

Dit artikel weglaten.

Art. 27.

Dit artikel weglaten.

Art. 40.

Dit artikel aanvullen als volgt :

« Worden in ieder geval vrijgesteld, de renten, toelagen, vergoedingen of pensioenen, toegekend bij toepassing van de bepalingen der wetten betreffende de pensioenen tot vergoeding of schadeloosstelling van de burgerlijke en militaire slachtoffers van de oorlogen 1914-1918 en 1940-1945 en van hun rechthebbenden. Worden eveneens vrijgesteld, de renten, toelagen, vergoedingen of pensioenen toegekend bij toepassing van de wetgevingen betreffende het herstel des arbeidsongevallen en der beroepsziekten. »

VERANTWOORDING.

Het burgerlijke of militaire oorlogsslachtoffer en het slachtoffer van een arbeidsongeval of van een beroepsziekte heeft een zedelijke schade geleden die herstel vergt. Het is noch billijk, noch rechtvaardig, aan dit slachtoffer het voordeel van dat herstel te ontnemen, door hem het ouderdoms- of overlevingspensioen geheel of ten dele te ontfangen.

R. DIEUDONNÉ,
R. HICGUET,
Alex. FONTAINE-BORGUET.